

(1) Sodelovanje med mladino iz občine Šiška in Kavadarcev je najbolj razvito prav na področju mladinskega prostovoljnega dela. Vsako leto je organizirana skupna brigada za zvezno akcijo, druga pa pomaga v bratski občini na lokalni akciji.

Od 13. julija do 2. avgusta 1980 je na ljubljanski lokalni akciji »POT SPOMINOV IN TOVARIŠTVA 80« tudi 51 brigadirjev brigade »Strašo Pindžur«, ki skupaj z brigadirji iz Novoga Sada, Beograda in Zagreba urejajo peš pot okrog Ljubljane — tokrat na območju naše občine. Delovni rezultati, tovarišstvo in razpoloženje na akciji pa potrjujejo, da mladinsko prostovoljno delo uspešno živi tudi v praksi.

RADIJSKE ZVEZE NA PROGI

Na območju železniških postaj med Medvodami in Jesenicami v teh dneh postavljajo progovne radiorelejne postaje in vgrajujejo opremo za radijsko zvezo na lokomotive. Že v letošnjem letu bo na tem odseku gorenjske proge vzpostavljen radiodispečerski sistem, ki bo preko radijske zveze povezoval dispečerja in vlakovodjo in omogočal obojestransko seznanjanje z informacijami, ki so pomembne za redovit in ekonomičen potek železniškega prometa. Uvedba teh zvez pa bo nedvomno prispevala tudi k večji varnosti prometa, saj bodo z uporabo te tehnike lahko hitreje odpravljali razne motnje na progi, voznem omrežju, na progovnih napravah in vlečnih sredstvih.

V naših osnovnih šolah

Šah na pohodu

Šahovski krožki na osnovnih šolah delujejo po programu SZS, ki predvideva tekmovanja po šolah, občinska, regijska in končno republiški finale. V letošnjem letu so bila vsa tekmovanja izvedena pod vodstvom prizadevnega mentorja Petra Vertota. Najboljše šahiste imamo v osnovni šoli Stane Kosec. Po občinskem in regijskem prvenstvu so se odlično odrezali tudi na republiškem in državnem prvenstvu, kjer je ekipa starejših pionirk osvojila prvo in tretje mesto, mlajši pionirji so tretji v republiki, med posamezniki pa Natja Jalen 5., Nataša Vertot 9. in Lidija Blatnik 12. Ob čestitkah za zasluženi uspeh tekmovalcev kot mentorjev pa se vprašujemo, ali bomo imeli v prihodnje več posluha za razreševanje finančnih težav za nastope talentiranih šahistov?

Slavili smo dan vstaje

Dan vstaje slovenskega naroda smo tudi letos proslavili s spominskimi srečanji borcev in mladine, ob spomenikih pa položili vence in obujali spomine na slavne dni oboroženega boja.

(Foto: Jože Čurin)

NAŠI KLICAJI!!!

Hvalospevi Ljubljani

Kakšna je pravzaprav Ljubljana? Odgovor na to vprašanje smo lahko prebrali v dveh uglednih jugoslovanskih revijah — Startu in Ninu. Takole je bila Ljubljana predstavljena v Startu: »Ljubljana je mesto po meri človeka. Narodni dohodek znaša 6.000 dolarjev na prebivalca. V Ljubljani hitreje in bolje kot v mnogih drugih jugoslovanskih mestih rešujejo stanovanjske probleme, veliko vlagajo v izgradnjo prometnic in komunalne infrastrukture, toda tisto, kar je najvažnejše, je to, da se mesto razvija po meri človeka.«

Tudi v Ninu niso nič manj štedili s hvalospevi. Zapisali so namreč: »Ljubljana je v tem trenutku verjetno najbolj civilizirano mesto v Jugoslaviji, za katero navdušeni prišleci iz drugih republik enostavno pravijo, da je to »mesto iz škatlice«. V Ljubljani je težko najti kake banalne, začetniške komunalne ali infrastrukturne napake. Problemi tega mesta so majhne in prej psihološke narave kot resnični problemi. Ljubljančani so si zgradili verjetno najudobnejše mesto v Jugoslaviji. Ljubljana ima pred seboj samo še malenkostne korekcijske prijeme in majhne urbanistične popravke oziroma dograjevanja predvsem pri spoju starega dela mesta z novim.«

Takšna je torej predstava o Ljubljani. Pa je vse res tako bleščeče? Odgovora na to vprašanje niti ni bilo treba posebej iskati, kajti v sobotni prilogi Dela z dne 31. maja smo lahko prebrali tudi mnenje novega predsednika Komiteja za urbanizem in varstvo okolja in člana izvršnega sveta skupščine mesta Ljubljane Vladimira-Braca Mušiča o urbanističnih problemih v Ljubljani. Ze sam naslov: »Ljubljano moramo graditi bolj načrtno« dokazuje, da ugledni arhitekt le nima tako dobrega mnenja o urbanizmu in izrabi prostora v Ljubljani, kot so zapisali v Startu in Ninu.

Dejstvo, da je od sprejetja generalnega urbanističnega načrta Ljubljane preteklo že desetletje in pol in da smo v tem času sprejeli precej korektur tega načrta, da smo se v Ljubljani razburjali ob gradnji Ceste 7. kongresa skozi Tivoli, da naj bi ob Milčinskega ulici porušili 38 zgradb zaradi potreb industrijske cone, da še vedno nismo zadovoljni s prometno ureditvijo v Ljubljani, da smo v Ljubljani izkoristili v 15 letih vse površine za stanovanjsko gradnjo, ki so bile sicer predvidene, da bodo zadovoljile potrebe po stanovanjski gradnji v 30 letih, dokazuje, da vse le ni tako idealno, kot se zdi na prvi pogled.

Tudi pri izgradnji novih, modernih sosesk, ki naj bi bile »po meri« človeka, se vse prevečkrat srečujemo s pomanjkanjem trgovin, ustreznih obrtniških lokalov, šol, otroških vrtcev, otroških in športnih igrišč.

Kakšen bi bil torej odgovor na v začetku postavljeno vprašanje? Verjetno bi ga bilo treba oblikovati v tej smeri, da smo v Ljubljani v zadnjih letih resnično zgradili veliko novega, da še vedno precej gradimo, pa vendarle občan ne more kupiti stanovanja, čeprav ima denar.